

mensual independiente antiano

AÑA 13 NR. 1/2
JAN./FEB. 1981

ANTILLIAANS

SOEVEREINITEIT

+J van SOEST+ **VENEZUELA**

BETICO CROES

PIJNLIJK STRUIKELBLOK VOOR DE ONAFHANKELIJKHEID VAN DE ANTILLEN.

Het ligt niet in de bedoeling hier Henny Emans "Separacion" uit te diepen.
De "Separacion" beweging is gebaseerd op een diepe afkeer van de Arubaan voor wat gevoeld werd als het koloniserende Curacao, want de kolonisatie kwam niet uit Den Haag maar uit Curacao.
Betico Croes, die kennelijk het vaandel van H. Eman overnam, vereenzelfde de politiek die vanuit Willemstad gevoerd werd met de Curacaose bevolking enzo was er reden genoeg voor deze Arubaanse elite om zich af te zetten tegen de Curacaose bevolking.

Als een stier, blind van emoties, bestormde hij alles wat met Curacao te maken heeft en handig maakte hij gebruik van de mei-revolutie om Curacao te beschouwen als een failliete partner.
Op een onsportieve en meedogenloze manier sprak Croes zijn pen in het vlees van de Curacaoënaar: uit Het Parool van 3-2-1976 een paar citaten:

Vraag: "Als wij in Nederland aan de ruzies tussen Curacao en Aruba denken, dan vergelijken we het met ons bekende rivaliteiten, bijvoorbeeld die tussen Amsterdam en Rotterdam".

Antwoord van Croes: "O nee, het gaat veel dieper. Tussen de twee eilanden is een heel groot mentaliteitsverschil. De Arubaan reageert altijd positief. Hij is werklustig en produktief vriendelijk onder elkaar en tegen buitenlanders. De Curacaoënaar is van dat alles het tegendeel. Niet voor niets gaat het toerisme op Curacao steeds achteruit en bij ons vooruit. In een federatie zouden we onze eigen identiteit verliezen en dat willen we niet"

Deze niets inhoudende verdachtmakingen, terwijl Curacaose dichters, landskinderen, Aruba en Bonaire bezingen als de fijnste maagden en als het er op aan komt tot aan de dood toe verdedigd zullen worden, zoals het beaamt.

M.a.w., politiek beleid wordt aangezien voor volksbeleid.
Het is verkeerd politieke ambities van bepaalde politieke leiders als algemene norm te stellen en hieruit de conclusie te trekken dat de Antillen of Antillianen zus of zo zijn.
Maar iets anders is wanneer men komt aandragen met "identiteit". Arubanen en Curacaoënaren en Bonerianen hebben zoveel gemeen dat hier identiteit als zodanig geen enkel verschil uitmaakt, behalve wanneer Croes met Identiteit de vroegere handelaars en drijvers mee bedoeld.
Verder zegt "Croes: "Wij zijn absoluut serieus. Wij zijn bereid tot het uiterste te gaan. Als Nederland ons idee over een Status Aparte afwijst, dan is de mogelijkheid van een eenzijdige →

onafhankelijkheidsproclamatie niet uitgesloten. Wij zullen in geen geval deelnemen aan een Antilliaanse federatie samen met Curacao".

En met het volgende drukt Betico Croes zich wat voorzichtiger uit: "Voor Nederland is het gemakkelijker met één land Antillen te maken te hebben, dan met al die zes eilanden afzonderlijk. Het is gewoon gemakzucht. En natuurlijk zou het voor Nederland ook voordeliger zijn als het de armlastige eilanden van de Antillen op ons zou kunnen afschuiven!"
Doch Croes vergeet dat die armlastige eilanden wel de krukken zijn geweest waarop hij heeft gesteund, zodat hij ten koste van die armlastige eilanden nu klaar staat voor Aruba's onafhankelijkheid.
Dit goedkoop toneel werd dus weer ter aanschouwing gebracht in september 1980 tijdens het overleg van de koninkrijkswerkgroep onder voorzitterschap van de heer B. Biesheuvel.
En nu ook, tijdens de RTC te Den Haag, heeft de premier Don Martina grote moeilijkheden met deze heer Croes.
Je vraagt je af, waar dit allemaal goed voor is, moet dat werkelijk zo!
Aruba zet Curacao aan de schandpaal in de hoop in de gunst bij Nederland te komen. Wat een klucht!! Wat een pijnlijke vergissing en wat een verraad! Is dit de Arubaan Lincoln die het eiland zal bevrijden? Tragischer kan het niet!

Weet Croes eigenlijk waarmee hij bezig is? Hij is een Arubaan en hoeft zodanig geen Antilliaan te zijn. Denkt hij werkelijk dat dit nuchter Nederland van dat type kolonisator is, die in de wachtkamer zit om Aruba nogmaals binnen te halen!

Deze man is niet alleen een gevaar voor zichzelf en Aruba, maar ook voor de andere eilanden.
Van Nederland is weinig of niets meer te verwachten.
Minister van der Stee (Financiën) schuift gewoon een post van 50 miljoen t.g.v. de Antillen, naar de Vietnamezen en de Wereldomroep.
De visa is praktisch een werkelijkheid, ook voor de Arubanen.
Toleranties zijn er niet meer.
De Antillen van nu zijn in feite op zichzelf aangewezen.
Degenen die in de veronderstelling leven dat met Nederland nog steeds mogelijkheden bestaan om hazen te vangen, moeten volop de gelegenheid krijgen om dit uit te proberen!
Vooralsnog wijst alles erop dat Nederland de deuren heeft gesloten ook wat betreft de sociale voordelen, die kennelijk een facinerende aantrekkingskracht hebben, terwijl in feite dit niet anders is dan ellende en vernedering van de mens.

Inmiddels heeft de tijd wonden genezen die Croes, toen in een gunstige positie, had opengeslagen. De vraag blijft over in welke mate hij in state is om zijn houding te verantwoorden.
De waanzinnige behoefte de geschiedenis in te zullen gaan als een held, een "Status-aparte"-kampioen, kan onmogelijk een gezonde basis vormen voor een langdurige eerzame relatie met Nederland, evenals de andere eilanden. Deze houding van Betico Croes kan gewoonweg niet door de beugel. Croes haalt een paar dingen door elkaar. Vroeger waren er groepen politici, eliten, die wij of liever hadden zien vertrekken. Maar wij als volk, als Curacaoenaars, kunnen moeilijk instaan voor hun politieke daden. De traditionele politieke elite stonden toen en staan nu ook weer immers keihard tegenover elkaar, terwijl de rest van de Antilliaanse bevolking werkeloos toe moet kijken.

De grilligheid en de eindeloze verdeeldheid onder de Antillianen politici zal het Antilliaanse volk naar de knoppen brengen.
Het is nu echt de allerhoogste tijd, dat er een einde komt aan al dat geruzië en gezeur onderling.
Neem bijvoorbeeld het onderwijs, dat al jarenlang stagneert inzake het lesgeven op scholen van het papiamentu (eigen taal) daar er onenigheid tussen Aruba en Curacao betreffende de spelling van het papiamentu -tot nu toe-bestaat.
Betico Croes heeft haat gezaaid op Aruba t.a.v. de Curacaose bevolking en wat betreft de door Croes beweerde overheersing, had voor het zelfde geld andersom kunnen zijn.
Dit is een politieke zaak, waar bij zowel de Arubaanse bevolking als de Curacaose bevolking slechts toeschouwer is.
Zoals bijvoorbeeld bij het (misschien nog te) vinden van een olieveld in de Caribische Zee, waarvan nu nog niet vasstaat of dit veld wel of niet in een bepaald gebied aanwezig is.

Doch nu al bestaat hierover onenigheid en verdeeldheid, daar Betico Croes reeds van deze "luchtkastelen"-olie Aruba 75% toedeelt en de andere vijf eilanden mogen de overige 25% verdelen.
De vel van de beer wordt dus verkocht vóórdat de beer zelf geschoten is.
En wat elke Antilliaan beslist moet weten en hierover te raden dient te gaan bij zichzelf is over de zeer kwalijke gang van zaken van de Arubaanse MEP-politici. In de Telegraaf van 11-9-80 kan men het volgende lezen:

"Hoge partijfunktionarissen van de partij van Croes, waren betrokken bij een smokkel van honderden kilo's marihuana naar Nederland".
Men dient te beseffen dat van dergelijke praktijken van deze MEP-politici, niet alleen Antillianen op de Antillen slachtoffer zijn, maar ook de in Nederland verblijvende Antilliaanse arbeiders en andere, doch vooral de jongeren.
Bovendien eisen wij dat deze zaak tot de bodem wordt uitgezocht.

Croes generaliseert de Curacaose bevolking als zijnde lui, agressief en onvriendelijk.
Doch Croes laat de politieke daders, die het vroegere Aruba benadeeld hebben buiten schot en zet zich af op de nobele Curacaose burgers.
Dit is niet alleen laf, maar in hoge mate snakeloos en niet relevant. Welnu Betico Croes, wij Curacaenaars, zullen geen traan laten indien, liever nog vandaag dan morgen, een definitieve breuk komt. Een breuk die wij als Curacaose volk nooit gewenst hebben.
Doch wij hebben geen behoefte Croes te vereenzelvigen met het Arubaanse volk. Wij kennen te veel nobele Arubanen om hun dit aan te doen.

Moeten wij eigenlijk de pen scherp slijpen, t. a. v. deze Croes? Zou het niet verstandig zijn, vooral nu in deze kritieke uren de handen in elkaar te slaan om zo sterk mogelijk naar buiten toe te treden.
Croes is meer dan eens herhaaldelijk duidelijk gewaarschuwd en nu is de maat vol.
De situatie is levensgevaarlijk geworden en dat weet hij.
Het imago van de Antilliaan in Nederland was nooit bijzonder populair geweest, maar nu staat er meer op het spel, n. l. de toekomst van het volk!

Amin, Boetho, Nixon, keizer Bokassa en Chroesov enz., alle wereldfiguren, onvergelijkbaar met Croes.
Maar wel vergelijkbaar is: dat de verzetkracht en het uithoudingsvermogen van ieder mens een kritiek punt kent, waarna het onherroepelijk buigt of breekt en dat ieder mens hoe krachtig en machtig hij zich ook mogen wanen, dat hij tot dat punt gebracht zal kunnen worden.

Wij willen tenslotte niemands gevoelens met de voeten treden, maar niemand behoort ook onze gevoelens op de proef te stellen en zeker niet op een moment waar veel op het spel staat.
De Antilliaan laat niet meer met zich sollen, wij zullen ons best doen om respect op te brengen voor alle groepen die deel uit maken van onze gemeenschap, maar wij zullen doen wat er gedaan dient te worden, hoe pijnlijk het ook mag zijn en wat voor consequenties het ook met zich mee zal brengen.

GRUPO DI AKSHON ANTIANO NA ULANDA PREOKUPA.
februari, 1981. ■